

И азъ бѣхъ като вазе,
 Юначенъ, силенъ, младъ,
 Сжсъ чувства и сжсъ мисли
 И азе бѣхъ богатъ;
 И азъ бѣхъ като вазе,
 Рѣшителенъ и смѣлъ,
 И хвѣркаше високо
 Мойта мисаль-орелъ.
 Ехъ, момци, млади, силини!
 Що работи свѣти
 Да права сжмъ са мѣчилъ
 За ваши добрини!
 Ний бѣхме синца трима,
 Три брата по душа,
 По чувства и по мисли,
 Но мащиха-сждба!
 Отъ малки са сближихме,
 Въ единъ трѣгнахме пѣтъ,
 Но и трима ни смаза
 Проклѣтниятъ животъ.
 Защо да ви приказвамъ
 За наште тѣгла:
 Трѣба ли да разбуждамъ
 На мѣртвите сжня?
 Единътъ го убиха,
 Другиятъ са уби, —
 Така са тукъ затриха
 Двѣ ангелски души.
 Пакъ азъ? Азъ слабъ излѣзохъ,
 Свѣтътъ ъми домиля!